

Reble

Butlletí informatiu, divulgatiu i d'opinió
de l'Associació Cultural l'Espona

Núm. 10 desembre 2002-gener 2003

Edita: Associació Cultural l'Espona
Adreça: Font Vella, 10
43370 La Palma d'Ebre
Telèfon: 977 77 47 39
e-mail: espona@menta.net

Editorial

No sabem si coneixeu la típica "llegenda urbana" que assegura que a les clavegueres de Nova York hi ha una gran quantitat de caimans o cocodrils molt grossos, perquè la gent té aquests animals a casa i quan se'n cansa els llença pel desguàs. És veritat? Doncs segurament no, però aquesta història ens ha semblat idònia com a metàfora de com han gestionat les autoritats la crisi del *Prestige*. Els qui tenen el poder de decisió, els governants, davant la situació d'emergència que es va plantejar amb l'avaria d'un petrolier, es van limitar a treure-se'l del damunt, a allunyar-lo, a esfondrar-lo; en definitiva, a tirar-lo per la tassa del vàter i a estirar la cadena. Ara s'han trobat que el que era un de sol s'ha convertit en diversos estols de grans cocodrils que s'engreixen 130 tones cada dia (en aquest moment està arribant a les costes gallegues la tercera marea negra). Ens hauria agradat fer una editorial més ponderada, menys política, però en aquesta ocasió la magnitud de la tragèdia no ens ho permet. L'únic fet positiu d'aquest episodi és la solidaritat dels milers de voluntaris i voluntàries que han acudit a netejar les platges mentre els polítics es dediquen a tirar-se els plats pel cap els uns als altres.

Activitats

-El dia 2 de novembre, tot just acabada la campanya de la barraca, vam reviure una activitat tradicional que s'hi relaciona de ple: "picar vesc". Al dematí vam anar a buscar la butzoga i al vespre vam veure com en sortia una substància llefiscosa, el vesc, a través d'un procés molt curiós que molts vam descobrir i altres van reviure.

-El dia 28 de desembre, a l'Església Romànica, l'escriptor Andreu Carranza donarà la seua visió de l'obra de Sebastià Juan Arbó, Artur Bladé i Desunvila i Jesús Moncada. La xarrada duu per títol: "Paisatges ebrencs. Tres autors a través de la mirada d'Andreu Carranza".

-Dia 21 de desembre, Concert de Nadal, Jove Orquestra de Cambra de la Ribera d'Ebre i Orfeó de Flix, 22 h. Organitza: ajuntament Móra d'Ebre. Móra d'Ebre.

-Dia 25 de desembre, Casal de la vila de la Fatarella, 22h, representació dels pastorets "El naixement de Jesús o els pastorets catalans" de Lluís Millà, a càrrec del grup de teatre la Barretina. Organitza: grup de teatre la Barretina.

-Els dies 25 i 29 de desembre de 2002 i de l'1 al 6 de gener del 2003, Esplai parroquial Esforç de Tivissa, X Pessebre vivent, amb representacions parlades i musicals, a partir de les 18.30 h. Tivissa.

Fer el pessebre

És evident que no sóc cap escriptora, i que és un gran compromís explicar de manera correcta la gran alegria que sento quan faig el pessebre.

Per a mi, és com un petit tresor. És com fer de director amb uns personatges meravellosos, com són: els reis, la dona que renta, l'home que pesca, els pastors, els àngels i, sobretot, el caganer que no hi falti; tots ells, que d'un any per l'altre es guarden embolicats amb paper de diari dins d'una capsa de cartró.

Us diré com ho faig: a partir del setembre, quan vaig a caminar, sempre prenc una bossa per les troballes del pessebre, allí una pedra pinyolenca que m'anirà d'allò més bé per la vora del riu, allí un pinatell a la vora d'aquell marge que la setmana abans vindré i el colliré, allà un ginebre que és igual que un avet, allà veig pedres rieres planes per fer un empedrat perquè hi passi el ruc carregat de llenya o els pastors per anar a adorar... No ho sé, però sempre torno a casa amb la bossa plena. El resultat és que amb la molsa i tot plegat me n'adono que sempre em surt un pessebre que sembla una raconada de gorraptés. L'últim que poso sempre és l'estel, ell és el que em porta com cada any a reviure el Nadal.

Però el premi, per a mi, és posar el naixement. Tinc la convicció que cada any és nou i això m'és emocionant.

Aquest és el meu relat; avui en dia que la tecnologia és el que prima a la nostra societat i el que fa moure el món, penso que jo voldria ser com la perdiu d'*El cant dels ocells*, voldria fer-me un niu a dins de l'establia.

Cantava la perdiu
me'n vaig a fer-me un niu
a dintre l'establia
per veure bé l'infant
com plora tremolant
als braços de Maria.

Pilar Escolà Franch

Si voleu participar-hi *posant Reble* ens podeu fer arribar els vostres articles:

- Posant-vos en contacte amb qualsevol membre de la junta.
- Per correu ordinari o per correu electrònic.

Els articles hauran de ser en català, preferiblement en format digital, mecanografiats a espai senzill, lletra Arial 10 i en programa Word, i hauran de tindre una extensió màxima d'una pàgina.

*L'Espona no
es fa
responsable
de les
opinions
expressades
en l'article.*